

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Δύο χωρικοί είχαν μεταξύ των δίκην ἕνεκα ὀλίγου ὕδατος, ὃ ἕκαστος διεξεδίκει.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου καλέσας αὐτοὺς τοῖς εἶπεν :

— Πῶς δύνασθε νὰ φιλονεικῆτε διὰ τόσον ὀλίγον ὕδωρ;

— Ἄ, κύριε πρόεδρε, εἶπεν εἰς μάρτυς, μὴ ἀπορεῖτε διὰ τὴν φιλονεικίαν των, διότι ἀμφοτέρωθεν εἶναι γαλακτοπῶλοι.

Φιλόμουσος κύριος παρήγγειλεν ἡμέραν τινὰ εἰς ζωγράφον εἰκόνα, ἐν ᾗ ἤθελε νὰ ὑπάρχη καὶ μικρὰ ἐκκλησία. Ὁ ζωγράφος ὅστις δὲν ἐπετηδεύετο εἰς τὰ πρόσωπα, ἐπρόσεξε νὰ μὴ θέσῃ οὐδέν.

Ὁ παραγγείλας, πρὸς ὃν μετὰ τινὰς ἡμέρας παρουσιάσθη ἡ εἰκόνη, ἔμεινε καθ' ὅλα εὐχαριστημένος, ἔκ τε τῆς ζωηρότητος τῶν χρωμάτων καὶ τῆς ἀκριβείας τῆς τέχνης, ἀλλὰ μὴ βλέπων πρόσωπα :

— Κύριε ζωγράφε, λέγει, ἐλησμονήσατε νὰ θέσῃτε πρόσωπα ἐν τῇ εἰκόνι σας.

— Κύριε, τῷ ἀπεκρίθη οὗτος, δεικνύων τὴν ἐκκλησίαν, ἤδη εὐρίσκονται εἰς τὴν λειτουργίαν.

— Πολὺ καλά, ἐπανέλαβε τότε ὁ κύριος, καὶ ἐγὼ θὰ ἀγοράσω τὴν εἰκόνα σας ἅμα ἐξέλθωσιν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Μεγαλοπρεπὲς μνημόσυνον ἐτελέσθη τῇ 22 Ἰανουαρίου ἐν Παρισίοις ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ Λουδοβίκου XVI.

Ὁ βαρῶνος Guerrier de Dumast, ἀνταποκριτὴς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ὁραίων Τεχνῶν, πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Στανισλάου, ἀρχαῖος πρόεδρος τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ἐπίτιμον μέλος πολλῶν σοφῶν ἑταιριῶν, ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν ἡλικίᾳ 87 ἐτῶν.

Ὁ Φλοτόου, ὁ ἀτυχὴς μουσουργὸς τοῦ Στραδέλλα, ἀπέθανεν ἐν Δαρμστάτῃ τῆς Γερμανίας τυφλός. Ἐν τῶν ὠραιότερων μουσουργημάτων του, ἡ Μάρθα, ἐδιδάχθη πολλάκις καὶ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν ἡμετέρων θεάτρων.

Ἡ κηδεῖα τοῦ ἐξόχου καλλιτέχου Γουστάβου Δορὲ ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη. Μεταξὺ τῶν πολλῶν στεφάνων διακρίνοντο ὁ τῆς συντάξεως τῆς ἐφημερίδος I' Estampe καὶ ὁ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὁραίων Τεχνῶν. Δόχοι ἐπιτάφιοι ἐξεφωνήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἄλ. Δουμᾶ καὶ τοῦ κ. Dalloz.

Ὁ Clesinger, γλύπτης διάσημος γεννηθεὶς ἐν Besançon ἐν ἔτει 1814, ἀπέθανε καθ' ἣν στιγμὴν ἐπεξεργάζετο τοὺς ἀνδριάντας τῶν Marceau, Hoche, Kleber καὶ Carnot τῇ αἰτήσῃ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ὅπως τοποθετηθῶσιν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ.

ΒΙΒΛΙΑ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψει τόμον κομψόν, ἄρτι ἐκ τῶν πιεστηρίων τοῦ τυπογραφείου τοῦ κ. Γ. Σταυριανοῦ « ὁ Ἄσμοδαῖος » ἐξελθόντα καὶ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ**. Ὁ νεαρὸς ποιητὴς, γνωστὸς καὶ ἐκ προηγουμένων δημοσιεύσεων ποιημάτων του, χαρακτηριζομένων ὑπὸ περιπαθείας καὶ ἀφελείας οὐκ ὀλίγης, τὸ πρῶτον ἤδη ἐκδίδει ἐν ἰδίῳ τεύχει συλλογὴν ποιήσεων, αἵτινες πιστοποιοῦσιν, ὅτι ὁ συγγραφεὺς δὲν στερεῖται ποιᾶς τινος γνησίας ποιητικῆς εὐφυΐας, ἔμφορεῖται δὲ ὑπὸ θερμοῦ πλέον ἢ ὅσον, ἵσως, φρονεῖ ἔρωτος πρὸς τὴν ποίησιν. Οὐδὲ φρονοῦμεν, ὅτι διαψεύδει πῶς ἡμᾶς τοιαῦτα λέγοντας, ὁ λακωνικώτατος καὶ ἐπίχαρις ἐκ τεσσάρων στίχων πρόλογος τοῦ ποιητοῦ, κηρύττοντος :

Ἄν γράφω τραγουδάκια καὶ ἐγὼ,

Ἄν σᾶς χαρίζω στίχους πέντε - δέκα,

Τὴν ποίησι μόνχα κυνηγῶ

Γιὰ ἐρωμένη, ὄχι γιὰ γυναῖκα.

Διότι, νομίζομεν, εἶνε ζήτημα ἂν ἀγαπᾷ τις τὴν σύζυγον μᾶλλον τῆς ἐρωμένης.

Ὁ ἐκδοθεὶς τόμος περιλαμβάνει 118 σελίδας, εἶνε δ' ἔκτετυπωμένος μετὰ φιλοκάλου τέχνης, καὶ πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς « Διαπλάσεως τῶν Παίδων » ἀντὶ 2 φράγκων.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Ἐν τῷ χωρίῳ Σπάτα τοῦ δήμου Κρωπίας, τρεῖς περίπου ὥρας ἀπέχοντι τῶν Ἀθηνῶν, ἀνευρέθη κατ' αὐτάς, μετενεχθὲν ἐνταῦθα, ἀρχαῖον ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον, ἔκτυπον. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο, ὅπερ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς τέχνης δὲν φαίνεται κεκτημένον πολλὴν σπουδαιότητα, παριστᾷ γυναῖκα νέαν, μεγέθους φυσικοῦ, καθημένην, ἀπέναντι δ' αὐτῆς κόρην ὀρθίαν κρατούσαν, πιθανῶς, πυξίδα. Ἐπὶ τῆς ἐπικεφαλίδος τοῦ ἀναγλύφου φέρεται ἡ ἐπιγραφή: ΚΑΛΛΙΣΤΩ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ ΚΟΝΘΑΘΕΝ.

Ἡρξαντο ἐπ' ἐσχάτων διδόμεναι παραστάσεις ἑλληνικῶν δράματων ἐν τῷ χειμερινῷ θεάτρῳ ὑπὸ θιάσου ἄρτι καταρτισθέντος, ἀπαρτιζομένου δὲ ὑπὸ πολλῶν διακρινομένων ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἠθοποιῶς.

Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου « Παρνασσῶς », ὁ κ. Ἄλ. Μελετόπουλος, μετὰ θερμοῦ ζήλου ἐργαζόμενος πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἀρχαίας τέχνης, ὠμίλησε περὶ τοῦ ἐσχάτως ἐν τῇ θαλάσῃ παρὰ τὴν Δῆλον ἀνευρεθέντος χαλκίνου ἀρχαίου ἀγάλματος ἵππου, οὗ ὁ ἕτερος τῶν ποδῶν εὐρίσκειται ἐν τῇ συλλογῇ του, καὶ ὃν προθύμως προσφέρει ἀρκεῖ ἡ Κυβέρνησις, πειθόμενη ἐν τέλει εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ κ. Μελετοπούλου, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκ τοῦ τόπου τῆς εὐρέσεως μεταφορὰν ὀλοκλήρου τοῦ ἵππου εἰς τὸ Μουσεῖον.